

**1886-12-03**

**AFSENDER**

Nanny Bech

**MODTAGER**

Agnete Skovgaard

**FAKTA**

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 49 nr. 13a-b

**DOKUMENTINDHOLD**

Afventer transskription.

**TRANSSKRIFTION**

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 49 Nr. 13A

Frederico d. 9 Dec. 86

Nu havde jeg bestemt jeg vilde ikke vente længere  
 paa den ædelige Operation, men hattede imidlertid  
 smukke lidt med Eder søde Børn, men saa kom saa til  
 jaa dit lille Brøst i Jaar, Agnete, kaldt for det begynde  
 og for det fra 17de No. Det var godt at høre lidt fra Der,  
 skjøndt vi jo alle heroppe særlig længes efter det Bed fra  
 Toakim, "men er det forbi, og A. har det godt" - men det  
 kommer vel ogsaa, jant i det rette Øjeblik, for jeg tror nu  
 saa sikkert at ved Guds gode Hjælp, vil det hele gaa godt,  
 ogsaa Gjældet paa Højskolen, og alt hvad der hører til, og jeg  
 har en Ægtenke anden Mening end din Moder, for jeg  
 er saa meget glad at I berøge det de næste hvor dog Luffen  
 Luften er mildere end heroppe, saa der septsens kvælden  
 kan blive helt flink igjen, og komme hjem, som det sig  
 har og har, for in der efter et Aars Modetid skal overtage  
 modtagligheden, altsaa send og freid til Legemat, som der  
 Gud være lovet, er det til Hjælp. - Og kan tænke saa  
 saa tørret jeg er, at jeg ikke saa sjældent grider mig;  
 at jeg sidder og længes efter Der, saa efter den ene, saa efter  
 den anden, men mest efter Der begge samledes, - jeg føler dog  
 det bliver raet naar I komme hjem, og fornøieligt at høre  
 Der i Høskeden, saa vi som din Moder siger, næsten ikke

Benne undgaa at stode paa hinanden naar vi gaa  
ud. Men Toakim er du kint Tummelmusk, hvad er  
det du siger, om I har givet mig Grund til at jeg  
skulde Tø, I svigtede mig? — men joo bare ikke paa  
saadanne Kunstes Lille Tø, det vilde komme  
Tø dygt til at staa, og hvad skulde jeg dog paa den Tø  
paa; jeg vil sige Tø, det har været mit gode & rige Lykke  
af denne lille vidunderlige Reise, et jeg har vundet to  
gode, teofaste Venner — for hele Livet, — ligesom jeg  
har givet mig selv hen, med alle Skæbeligheder  
og Mangler, som 3 Maanedes Samliv udtal skal bin-  
ge for degens Tø — men ogsaa for hele Livet, jeg  
holder ikke af at lide mig ud i halvaars- eller  
Maanedvis, — saa den Sag er for mig Klappet &  
klar, jeg fordees ikke at vi skulde se paa hinanden med  
Tilbedelse eller Menyghedens Bæller, men som to  
jævne ugentlige Skikkelighedskennetker, der staa med  
det samme Maal, og tildels følge de samme Veie. —  
Saa endnu et, Lille Tø, jeg kan ikke forstaa hvad  
du siger om Maden i Napoli; skylder jeg dig, eller du  
mig — for ikke at julle Tø med din Pukel, sagde jeg  
hen en rund Sum, omtrent 100 Lige, som jeg havde  
paaet af dig, men det var efter din Gylde til mig, ikke  
faldt saa meget, & saa var det endnu, 2½ Lige, for jeg

segde til ham, at man skulde du ham kun 6 Alen, af  
de Tenge som af hans, vare udtagne i Livita; —  
men — skulde jeg dig noget, da skal jeg redeligt klæde  
det, enten til Kiel, eller naar du kommer hjem.

Seasmand Teeminer er vel forbi, naar han er kommen  
med 100 Rr: — for mine deilige Trappe; — du skal nok  
vide at for Folk med samme som jeg, har Teeminer  
stor Betydning, og mine Sættingsfald mere, at  
Statsgjalden vilde foriges alt for betydeligt de som der  
i Uvide skulde seives en saa voldsom Sum. —

Men saa skalde jeg fortælle for lidt det er deilig at  
være hjemme, og at hjemmet er i Danmark, men Liv  
vita og Hæpel og Rom vilde jeg ikke have undværet; jeg  
er endnu en lille Smule fin paa det, og gaar derfor  
ikke saa meget ud og omkring, som jeg nok kunde ha-  
ve Lyst til; i Søndags vare alle og jeg til Altes, og først  
saa spille jeg mig rigtig hjemme, det var deilig efter 4 Maas  
neder igjens at være i Gaetou, det var lige Søndag i Advent  
d. 28<sup>de</sup> Nov: saa man ved i det om Tilværelse Evangelierne  
i den gode Bog, Bændt talte om, hvorledes Tidspunkt  
Tid, havde helt igjennem været en Advent Tid, ligesom  
vores Advent, var delt i 4 Hjer, saaledes var den ogsaa  
i 4 Afsnit, — først Patriarkerne Tid — saa Moses Tid  
saa Profeterne og saa den sidste Tid før end Herrens komme  
Døds Tid, — Tsalmerne var deilige, saaledes — Gaetou  
til dig vil jeg ty — . Min første Præd, var jo til Eders

deiligje Pukel Aggersborg, men som jeg derover ikke  
teef, derefter kjørte jeg ud til Thorvaldsens Lei, hvor  
saa jeg Oeien et Teofart, goddag, velkommen hjem, saa  
var det den Knub Abel - jeg var glad da han sagde, der  
gaaes Tades - nemlig ad Byen til for saa for jeg over Bilen  
og fik dog talt et Par Ord <sup>med</sup> ~~over~~ <sup>med</sup> ~~den~~ <sup>med</sup> ham, ved du, du  
har en Kade - da jeg saa kom ind i Bagløjstuen, stod  
der saa Gulvet ved det midterste Dindes, saa deilig Kog-  
dantimur, som jeg gjalden har det - en bukvind en  
gylden gul og en møstebann men med et gylden Skjort,  
saa kom der varme Stader, og den herre Tolvine Maag: som  
var midt ved sin Skole og Bodil M. et Qjeblikt, og Jonathan,  
og de fik alle deres Miltener, og der var nok at tale om  
de to Koraldre, en rodet glade ved deres Ligejens og opfyldt af  
Færd og Takt med Gud for deres Barn, - og Tetsine M. faldt  
her i stille Meningshelse naar hun taler om sin Svoger,  
Bodil M. og Abel, naar Ansigtet straalte over det hele, og Jonathan  
smilte og lo, ved at høre om Tes, - saa det kan nok være at jeg  
bliver et godt velignet Mjinsted for Tes begge, - men alles  
bedst bliver det dog at se Eder i Eder egen Bede, jeg glæ-  
des mig deestil. - Jeg har været derhjemme hos Kierst et no-  
gange, vi skulde jo snakke om disse Prammer, men saa  
har bestilt dem, de blive nok prave, og jeg tror de kan  
tue til at hange paa mit Side af min Dars store Bille-  
de, nærmest Dindet, kan du forstaa det, til Ful skulde de  
gjærne begge være paa deres Plads - Trappen er for Tiden hos  
min den Fotograf Hansen, længe du ikke for det gjo's jeg. -

D. 7de Dec: Blives man ikke færdig paa sin Dag og med et Aar, tager  
man den veiste til Hjælp. I Skulde hore et Ord om Lucette, hun er saa  
overmaade glad og passioneret i sit paae hyggelig, eget Hjem, og taalig  
ved at have Alexander hjemme, det vil sigs han skal være, Vinter:  
Dannmark, han har for sin Moder naar han er i Oslo, men han skal  
reise omkring til de mange forskjellige skuespilssteder, dog er han altid  
Ovedy og Torst: hjemme, saa er Mad og Søn lige kærester, og det er saa deilig  
at Gud har givet kendt det paa sine gamle Dage, at leve med sin af sine Sø-  
ner, - Alas: hvad hvitvandskevor han roer, og saa en ugdelig Stue inde  
ved siden af Dagligstuen, tom kan selo kan møde, saa har Lise, Daglig:  
Spisestue og et stort Soaekammer, ugdeligt Lille Hjøkken og paut Lille kam-  
mer til Karen M: som dog roer - men hun roer i Spisestuen, - Alas: er  
en ondhyggelig Søn der i mange Dage roger for sin Moder - saa kan fælder  
Hjort, hvad han segde da han var et Aar - men skal nok kalde min Moder  
det var da Fedrum var det, - Karl kommer et Par Dage herover til Dal og de  
spede sig alle Tre. - Mo: Aggerborg var kendt for mig - Dagen efter at jeg  
havde været der, og var saa elskovsdig og rar - Men overhøst kan nok oppe i  
dine fortrakkelige Rejstider mistet en Del, - det er altid mistet end  
naar det kommer den der har havt Hjørt og Tanke venst som kan -  
Det er forspædlig over Tider for næsten alle, naar jeg for hvem der kan  
rege, blive Bæstene ved det, fra 4 til 3 1/2 paa: - saa er sigtone jeg  
kjender, paa 1/2 000 kr: mindre, aarligt, - plandende kunne ikke  
selge - osv - osv - for Kunstnerne - o vi! er det nok oppe  
taengt, der er i disse Aftener en Række Artikler af Holger Drachm:  
som kan kaldes Alvorstord - hvoraf egentlig Kunstnerne er  
at seende mange unge begyndende Kunstnerne at holde inde i Tide,  
og ikke begive sig ud paa den venteløse Bane, - jeg synes der er en  
Del Hjørt i, og tror der kan være meget kendt, men jeg tror dog ikke at  
det agter det bitterste, sige gode Raad. - Der har været i Hjørt  
et meget stort Stykke af Birkedal - imod Bærthens Høstaleer paa  
Sagatummødet, som jeg syntes saa udvasket om, - forresten kan  
der kan Bærthens, haade dygtig og elskovsdig: - Jeg tror nok Hjørt  
og jeg ere paa vei til at blive gode Venner, jeg er glad naar jeg kan  
kan, han har haegt ypperlige Billeder med, men deiligst

er hans Tys, den er ganske udsvædet. Cathrine skrev jo  
meget forantielige, inossomme Brev, saa man helt følger,  
hende, det vidste vi koste os, var kun dy ikke fuldkommen sædt  
men jeg haaber det er forbi igjen, det var kun lidt Mavevæd.  
Saa, jeg skulde vel engang tænke paa at holde op igjen, men  
saa du, det er jo som om du laa i sengen, i den velbekjendte Stue  
i Civita, J. var ude at male, og jeg sad med mit vindselige  
Strikketoi ved siden af Dig, saadan spiser jeg at Stunder eller  
Femten Løber. Men er aabenbart holdere end de andre, lin-  
den jester i Dag igjennem vort gamle Hus, - jeg opgiver at bære  
Dødsbedel i søndagjældt Samfund i Kjøben, og laster i Mogen, for at  
holde mig inden Døre, og blive den kjedelige, Fortjælelse Rødt, - men  
saa er det deligt - naar, inden Døre er saa godt som Malle, og jeg  
have det i vores hyggelige Stue, - Gud ske Lov og Tak, - vi vil en paa  
at paa Lætte til at spise her i Mogen søndag, men kun har sig  
Gjort i denne Tid, saa jeg véd ikke om hun kan. - Du kan vel be-  
grunde at jeg ikke kan sid, begge Nybørnene, Tregrid, Thora, eller  
haade jeg fortalt om dem. - Mein Lindholm, Cath: gode Ven,  
har haad Daglep, med sin Lieutenant. Evert, Pindt Valdemar  
Kammerat, Pindt E. var forlover, - haad andre Gaver, fik de  
Kæderne paa Kæderinden, et Kafferevise af Sølv, med Emaille  
Kryning, - jeg synes Takk dy høre lidt af højeht: Kypeder,  
inden, som valdes lidt Brevregelse, særlig jo i mine Brede,  
en Kammerjunker Waldike, der var ansat i Appella-  
tionstetter i Flemborg i den danske Tid. - er blevet dømt til 3  
Aars Forbedringshus, for Kassevej og Forfalskning af Papire -  
det er ganske, men godt at det kommer en fin engang. Gud  
hjælpe os alle til at flygte Toden, paa mit Maade. - Og saa har  
vel og Levvel, om Klovadet sidder kaadedet paa mig, at jeg sender den  
et glædeligt Hul: véd jeg ikke, men det er jo usikkert, - min Brev  
er sandhed: er haad ud, men Takk nok paa den. - Gud i Høje Hænder  
Kamie.

SIKSYG GARD-MUSEET  
K. 59  
Mappe 59